

fig til Rigsdagen, hvis de saa syntes. Udvalget maa derfor tilraade, at denne Sag ogsaa henlægges.

Den tredje Sag er indbragt af Folkethingsmand Madsen og gaaer ud paa, at der ikke bevilges Penge til Forberedelse af en ny Lov om Fiskerierne. Denne Sag har faaet sin Afgjorelse ved Finantsloven, idet den paagaaende Post er bleven omredigeret i § 14.

Det næste Andragende er fra samme Rigsdagsmand som Formand i Gjording, Bemb og Buur Sogneforstanderskab og som Sognefoged i Buur. Andragerne mene at burde henvende sig til Rigsdagen, for at den kan tage fornødent Hensyn, som de kalde det, til de Skatteyndendes Ret, idet de deels sige, at Loven om Vogtør Canal ikke er bekendtgjort for alle de Bidragydende, og deels troe de, at Bidraget, 5 Mk. 4 ø pr. Td. Hartorn, som de skulde erlægge i Finantsaaret 1857—58, er opkrævet to Gange. Ogfaa dette Andragende hører, efter Udvalgets Mening, aabenbart først hen under Ministeriet, og det tilraader derfor at henlægge det.

Der er dernæst fra endeel Grundbesiddere i det sydvestlige Fyen indkommet et Andragende om, at der ikke maa blive anlagt nogen ny Hovedlandevej imellem Bispenberg og Afsens. Under Finantslovens 2den Behandling blev der her ahandlet det Fornødne, saavel fra Ministeriets som fra Udvalgets og Thingets Side, idet Ministeriet erklærede, at det vilde tage Sagen under fornøjet Overveelse, og ved denne Overveelse var det jo muligt, at Ministeriet vilde komme til samme Resultat, som Andragerne ere komne til, nemlig at Veien ikke burde anlægges; Ministeriet erklærede, at det under alle Omstændigheder først vilde henvende sig til Rigsdagen, førend det tog nogen endelig Beslutning i Sagen. Der er altsaa for Dieblirket ikke Videre ved denne Sag at gjøre, og Udvalget skal derfor tilraade at henlægge den.

Det fjerde Andragende er fra entlediget Præst for Støvring og Møllerup Menigheder samt Støv-

ringgaard's Klosters Capel i Nærh. St., H. J. Botter. Denne Mand blev i sin Tid paa Grund af Sygdom affødiget den 19de Januar 1851; han fik i Pension af Embedet 17 Tdr. Byg efter Capitelstaxten, 65 Rd. i Penge af Kaldet og af Statskassen 200 Rd. Denne Pension blev dog kun bevilget ham paa 3 Aar, fordi man meente, at hans Sygdom til den Tid vilde ophøre, saa at han igjen kunde indtræde i Embedet; men da de tre Aar vare forløbne, viste det sig, at Mandens Sygdom var uhelebredelig; under alle Omstændigheder var hans Tilstand saaledes, at han ikke igjen kunde træde ind i Embedet. Han var tidligere gaaet ind paa denne Pension under den Forudsætning, at han kunde træde ind i Embedet igjen, men da han ikke kunde det, og hans Helbred var meget svagt, søgte han en Forgøelse af Pensionen, fordi den kun androg lidt over 300 Rd., og da han i den Tilstand, hvori han var, ikke kunde komme i et nogenlunde ordentligt Huus for mindre end 300 Rd., saa havde han næsten Intet til sine øvrige Fornødenheder.

Dette Andragende blev i sin Tid anbefalet af Kirke- og Underviisningsministeriet, og det er herpaa, at jeg paa Udvalgets Begne skal lægge særdeles Eftertryk, thi havde det ikke været Tilfældet, at Sagen saaledes engang var gaaet igjennem Ministeriet og var anbefalet derfra, saa skulde Udvalget have tilraadet dets Henlæggelse, men da det engang er anbefalet af det nævnte Ministerium og derimod afflaet af Finantsministeriet, som kun har givet ham 200 Rd., saa mener Udvalget, at der efter de fremkomne Oplysninger er Grund til igjen at henvise Andragendet til Kirke- og Underviisningsministeriet, som saa igjen vil interessere sig derfor hos Finantsministeren eller Kongerigets Indenrigsminister. Udvalget foreslaaer altsaa det høitærede Thing at henvise dette Andragende til Kirke- og Underviisningsministeren.

Det 7de Andragende er fra en affødiget Dvarantainefuldmægtig Niels Rudolph Suhr. Denne Mand blev foreløbigt affødiget 1854 og senere endeligt den 31te Marts 1855, med en Pension af 100 Rd., saaledes som det erede Thing vil see af Betænkningen. Efter Fi-